

пшеничний – 62 кг; макаронні вироби – 4 кг; крупа рисова – 2,5 кг; крупа пшоняна – 1 кг; крупа гречана – 2 кг; крупа вівсяна – 1,1 кг; інші крупи (ячна, перлова) – 0,5 кг; бобові – 1,9 кг; картопля – 95 кг; капуста – 28 кг; помідори та огірки – 25 кг; морква – 9 кг; буряк – 9 кг; цибуля – 9,1 кг; часник – 0,9 кг; інші сезонні овочі (кабачки, гарбузи) – 13 кг; баштанні (кавуни, дині) – 16 кг; фрукти та свіжі ягоди – 60 кг; сухофрукти – 4 кг; цукор – 24 кг; кондитерські вироби – 13 кг; олія – 7,1 кг; маргарин – 2 кг; яловичина – 16 кг; свинина – 8 кг; м'ясні субпродукти – 4 кг; птиця – 14 кг; сало – 2 кг; ковбасні вироби – 9 кг; риба свіжа та свіжоморожена – 7 кг; оселедці – 4 кг; рибні продукти – 2 кг; молоко – 60 кг; кисломолочні напої (кефір, ряжанка) – 60 кг; масло вершкове – 5 кг; сир твердий – 3,5 кг; сир м'який – 10 кг; сметана – 5 кг; яйця – 220 шт.; чай – 0,4 кг; кава в зернах мелена – 0,5 кг; сіль – 3 кг; спеції (лавровий лист) – 0,3 кг.

Враховуючи ціни, рівень яких визначався на основі цін однієї їх торгівельних мереж України станом на січень 2018 р. (корегуючи ціни на сезонні продукти), набір продуктів харчування згідно із Додатком до Постанови Кабінету Міністрів України від 11 жовтня 2016 р. № 780 «Про затвердження наборів продуктів харчування, наборів непродовольчих товарів та наборів послуг для основних соціальних і демографічних груп населення» у вартісному вираженні має розмір 1379 грн, що складає приблизно 80% від загального розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи в Україні, або майже 92% від фізіологічного мінімуму.

Таким чином, спираючись на результати проведеного дослідження можна зробити висновок, що рівень мінімального прожиткового рівня в Україні не відповідає сучасним реаліям української економіки. Чинний розмір мінімального прожиткового рівня не може забезпечити людині навіть дотримання мінімального фізіологічного рівня. Щодо споживання культурних, духовних та інших послуг, то це, взагалі, не є реальним за сучасного рівня мінімального прожиткового рівня. Безумовно, необхідним є внесення певних змін у нормативно-правові акти українського законодавства з метою приведення у відповідність рівня мінімального прожиткового рівня та вартісного вираження споживчого кошика для різних соціальних та демографічних груп населення України.

Якимов Дмитро Олегович
Харківська державна академія культури

Наукові тези публікуються за тематичним напрямком «Актуальні проблеми мистецтвознавства, культурології, філології» науково-практичної інтернет-конференції «Сучасні тенденції соціально-гуманітарного розвитку України та світу» (17 квітня 2018 р., м. Харків)

ДО ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНУ «ЗЕРНО РОЛІ»

«Зерно» – це ключовий елемент у розумінні сценічного образу, пошук якого (зерна) і його знаходження – дозволяє отримати відповідь на запитання «який він (або вона), на що це схоже»? «Зерно ролі» дозволяє акторові підібрати елементи характерності (ходу, міміку, жести) і безпосередньо вказує на провідне почуття персонажа (і, якоюсь мірою, на його надзавдання). Мета акторського мистецтва – створення сценічного образу, характеру іншої людини, підлеглого художнім законам вистави. «Зерно ролі» є допоміжним елементом у вигадуванні образу. Існує певне заключення: зерно ролі + елементи характерності + провідне почуття героя = сценічний образ.

В «системі К. Станіславського» «зерно ролі» входить до складу «союзу чотирьох», де до «зерна» додано також «характер», «характерність» та «пристосування». Ці елементи перебувають у певній «зв'язці». «Подібно до того, як із зерна виростає рослина, – писав К. Станіславський, – так точно з окремої думки і почуття письменника виростає його твір». Зерно ролі веде до сценічного втілення образу. «Зерно» – це визначення глибинної сутності людини, його «родзинка», головна характерна риса. Якщо «зерно» вірно схоплено, воно обов'язково дійде до глядача.

А тепер, щоб ясніше стало наше уявлення про «союз чотирьох», познайомимося з короткими характеристиками на кожен його елемент:

Характер – вирішальна особливість психофізичних властивостей людини, що визначає його помисли і вчинки.

«Зерно» – особливість характеру, психіки людини, що визначає його індивідуальність, що надає його вчинків своєрідність, неповторність.

Характерність – не стільки зовнішні прикмети особистості, скільки її особлива психологічна забарвлення.

Пристосування – особлива внутрішня і зовнішня психофізична форма спілкування людей, властива кожній людині, її характеру, індивідуальності, «зерна».

«Зерно» – це таке психофізичне самопочуття, така особливість, яка дозволяє артистові жити не тільки в запропонованих обставинах, заданих автором, але і в будь-яких інших ситуаціях. «Зерно» – це темперамент артистичності, поняття емоційне, не умоглядне, безпосередньо пов'язане з характером.

Погляди К. Станіславського щодо його «системи» розділив і В. Немировича-Данченко, він завжди був у пошуках, та лише збагачував відому для всіх «систему». Що стосується «зерна ролі», то В. Немировича-Данченко приділяв йому велику кількість уваги і для нього «зерно» – є надзвичайно гнучким інструментом організації внутрішнього процесу ролі, він визначає його як емоційну суть вистави, його головний емоційний конфлікт, на який спрямовується темперамент і образне мислення режисера. При цьому не можна не помітити схожість між «зерном» вистави і таким поняттям, як надзавдання вистави.

«Зернове» самопочуття – один з найголовніших показників справжнього проживання ролі, переконливості її життєвої побудови. Іншими словами, «зерно», «зернова» побудова сценічного характеру – це концентрована, образна гранично конфліктна структура, яка є критерієм відбору виразних засобів актора поряд із надзавданням і наскрізною дією. При цьому треба обов'язково пам'ятати, що «зерно» ролі визначається «зерном» усього спектаклю, йому підпорядковане і на нього «працює» на кожній ділянці вистави.

Для В. Немировича-Данченко основою театрального мистецтва є емоційність, заразливості, тому так важливо знати – куди спрямований темперамент актора. Актор не тільки подумки повинен знати, чого він хоче, але й спрямувати весь свій сценічний темперамент на досягнення поставленої мети, почати жити бажаннями свого героя, що породжує важлива якість акторського образу – заразливості.

Направити свій темперамент – значить, проявити волю. В емоційному «зерні» способу повинні з'єднатися всі елементи ролі: соціальна основа, життєва правдивість, театральність. Пошук «зерна» ролі одне з найскладніших і найцікавіших в роботі над образом.

Отже, «союз чотирьох» куди входить таке, одне з основних, поняття «Зерно ролі» – є невідмінною складовою для актора та режисера у процесі формування майбутнього спектаклю. При набутті «зерна» внутрішнє життя ролі, її думки, цілі, бажання, як правило, органічно поєднуються з зовнішньої характерністю, образ оживає, набуваючи життєво достовірні риси і особливості: свій погляд, ритм, манери і т. д., тобто художню цілісність. «Зерно» ролі не грається актором на сцені, як не грається образ, наскрізна дія, характер, слова, фрази і т. д. Воно існує в акторі живим відгомонам у його душі, який шукається протягом всього репетиційного періоду. Безпосередньо на «зерно ролі» впливає також стиль п'єси і автора, стиль епохи, образний лад драматургічного твору.